

Με την ευκαιρία της περσινής Ελληνικής Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Γραφείο της Γενικής Διεύθυνσης Μετάφρασης της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη Γαλλία εγκαινίασε, τον Μάιο του 2014, μια έκθεση μεταφράσεων της *Οδύσσειας* στις 24 γλώσσες της ΕΕ. Η έκθεση αυτή είχε στόχο να αναδείξει την επικαιρότητα της *Οδύσσειας*, ως θεμελιακού ευρωπαϊκού κειμένου, και ως εκ τούτου ξεκίνησε το ταξίδι της σε διάφορες πόλεις της Γαλλίας και σε άλλες χώρες, όπου παρουσιάζεται συνοδευόμενη από καλλιτεχνικά γεγονότα (αναγνώσεις της *Οδύσσειας*, ομιλίες, συζητήσεις, θεατρικά δρώμενα) – βλ. <http://odiseja.eu/> και http://ec.europa.eu/france/news/odyssee_fr.htm.

Έχει μέχρι στιγμής ταξιδέψει στο Παρίσι, τη Μπεζανσόν και τη Λυών, στην Κροατία (Ζάγκρεμπ), την Ιταλία (Ρώμη), τη Ρουμανία (Βουκουρέστι), τη Βουλγαρία (Σόφια), τη Σλοβενία (Λουμπιάνα), την Αυστρία (Βιέννη) και την Ουγγαρία (Βουδαπέστη). Συχνά η έκθεση συνδυάζεται με κάποιαν άλλη εκδήλωση σχετική με το βιβλίο, την πολυγλωσσία και την ευρωπαϊκή ταυτότητα και τον πολιτισμό (π.χ. Φόρουμ γλωσσών στη Λυών, Έκθεση βιβλίου στη Μπεζανσόν).

Στην Ελλάδα, η έκθεση οργανώθηκε αρχικά στην Πειραιά, στο Ίδρυμα Λασκαρίδη, με μια εκδήλωση στις 2 Μαρτίου. Στη συνέχεια, η έκθεση μεταφέρθηκε στη Θεσσαλονίκη, **στην Κεντρική Βιβλιοθήκη του ΑΠΘ**, που θα υποδέχεται τους μαθητές, τους φοιτητές και το κοινό από το πρωί της Δευτέρας, 27 Απριλίου, στις 10.00. Το ωράριο της έκθεσης είναι καθημερινά 10.00-17.00.

Παράλληλα, **στις 11 Μαρτίου** οργανώνονται δρώμενα σχετικά με την *Οδύσσεια*, ολόκληρη την ημέρα, **στο Αμφιθέατρο της Κεντρικής Βιβλιοθήκης του ΑΠΘ** (ισόγειο). Περιλαμβάνονται αναγνώσεις, μια στρογγυλή τράπεζα για την επίδραση της *Οδύσσειας* στην ευρωπαϊκή λογοτεχνία, θεατρικό αναλόγιο, προβολή βίντεο.

Στόχος της έκθεσης και των εκδηλώσεων είναι να κεντρίσουν το ενδιαφέρον όσον αφορά τη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής πολιτισμικής μνήμης και να ανοίξουν μια συζήτηση για την ευρωπαϊκή ταυτότητα, τις πολλαπλές πηγές από τις οποίες αρύεται τη δυναμική της και, ειδικότερα, το κλασικό της υπόβαθρο ως θεμελιακό ενοποιητικό στοιχείο της.